

מ"ת 4641/05 - מדינת ישראל נגד י' א'

בבית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מ"ת 15-05-4641 מדינת ישראל נ' א'
א'(אסיר)
31 במאי 2015

בעניין:

מדינת ישראל
נגד
ה המבקש י' א' (אסיר)
המשיב

בnochim:

מטעם המבקש עו"ד נוח רחאל
מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד עופר סבו

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכוות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירה אiomים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפת בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

המשיב מואשם בביצוע העבירות כדלקמן :

המשיב וѓ' א' (להלן: "המתלוונת"), נשואים זה לזה ולהם שלושה ילדים משותפים ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היו השניים בהליכי גירושין.

בתאריך 1.5.15 בסמוך לשעה 19:00, בסמוך לבית הוריו של המשיב ב**** הtgtlu ויכון בין המשיב למלוונת ובמהלכו, איים המשיב בפגיעה שלא כדין במלוונת, בנוכחות הילדים, באומרו לה: "זונה, הלוואו שישראל אבא שלך, אני ארצת אותך, אשחת אותך ואהרג אותך",

תיק שהוא מקלל אותה וצועק עליה וזאת בכונה להפחידה ולהקניתה. בהמשך למתואר לעיל ובאותן הנסיבות, תקף המשיב את המטלוננט שלא כדין באופן שירק עליה פעמיים. רוקו של המשיב פגע בגופה של המטלוננט.

טענות הצדדים:

טעןוני המבקרת:

המבקר עותרת לטענה של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקרת קיימות ראיות טובותلقאה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר כוללות בין היתר הודעת המטלוננט, אשתו של המשיב, הودעת בתם של המשיב והמטלוננט - א.א. המחזקת את גרסת המטלוננט, הודעת אחותו של המשיב המחזקת את גרסת המטלוננט, הודעת אמו של המשיב המחזקת את גרסת המטלוננט,

בעימות שנערך בין השנים הטיצה המטלוננט בפני המשיב כי איים עליה וירק עליה, המשיב טען כי אינו זכר את תוכן דבריו ואם אכן התבטא כך, הוא לא התכוון לאיים.

המבקר טוענת עוד, כי קיימת עילה מעצר בשל מסוכנותו של המשיב. זאת לאור חזקת מסוכנות סטטוטורית, העובדה כי עבר לכאהה העבירות בשעה שמאסר מוותנה תלוי ועומד כנגדו ולא מכבר נגזר עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות אשר טרם החל לרצות והכל בגין TICK אלימות במשפחה כנגד המטלוננט במסגרתו הורשע המשיב בגין אותן עבירות.

בדין יום 15/5/2015 טען ב"כ המבקרת כי מתסקרים שירות המבחן עליה כי נשקף סיכון מצדיו של המשיב כלפי המטלוננט כי יחזור לבצע את אותם מעשים, מבקש שלא לאמץ המלצות שירות המבחן לגבישחרור המשיב, אלא להשאיר ולראות את הראייה של שמירה על האינטרס הציבורי כמו גם שירות המבחן גורס שההישנות לביצוע עבירות גבוהה.

טעןוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאהה:

בדין שהתקיים ביום 5/5/2015 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאהה כנגד המשיב וכן עילה מעצר. בדין היום טען כי סבור שלא מתקיימות ראיות לכאהה בגין עבירות התקיפה המתבטאת ביריקה.

ב"כ המשיב הציע לשחרר המשיב בתנאי שחרור בערובה לפיה ישנה במעצר בית בעסק המשפטית בחוף לבנון שבכנרת בהשגת שנים מאחיו וגיסו.

ב"כ המשיב סבור כי יש להורות על שחרור המשיב מהטעמים הבאים :

- א. גם החוק וגם ההחלטה מדברים על החלופה כموقع הראשון.
- ב. מהתסוקיר עולה כי המשיב היה נורטטיבי לחולוטן עד הדרדרות היחסים ביןו לבת זוגו.
- ג. ***** מרוחק 30 ק"מ ******, מקום מגורי המתלוונת.
- ד. השופט אשר דן בבקשת המתלוונת לצו הגנה הרחיק המשיב מרחק 200 מ' ממנו, היא לא ביקשה הרחקה מהעיר.
- ה. בהתייחס לחלופה שהוצאה טען ב"כ המשיב כי שירות המבחן בדק לעומק את העARBים המוצעים ונרשם כי קיימת התלבטות לאור העבודה כי מדובר במקרה נוספת, אך הומלץ לשחררו והוספה צו פיקוח לחצי שנה והמשיב השתלב בטיפול אלמ"ב ואם יצילחו להחזירו בדרך הישר כך יעשו. קצינת המבחן התרשמה מהמשיב, התנאים בבית המעצר קשים ביותר, המשיב חשף כל פרט בפני קצינת המבחן, הוא סיפר את הסיבה להתרדרות היחסים, הוא מודה שהוא הגורם הבעיתי בהתרדרות.
- ו. המשיב מתגורר בבית הוורי מאז שהחל הפירוד, המתלוונת הגיעו אליו, מסרה את הילדה בהסכמה למשפחה על מנת שתעשה את יום שישי בבית המשפט, ולאחר שהסתכסכו השתמשה בילדת והזיאה אותה ועל כך החל הסכסוך.
- ז. מי שביצע את היריקה זה אבא שלו, ואין בתיק פירוט על היריקה.
- ח. ב"כ המשיב ביקש לשחרר המשיב בחלופת מעצר בלויי שירות המבחן, לשלו把他 בטיפול בתחום האלים במשפחה וכי יקבע דין שיבח את יציאתו לעבודות השירות.
- ט. עוד הציע כי המפקחים המוצעים יפקידו ערביות כספיות.

תקנון שירות המבחן

בתאריך 15/5/2015 הוגש תקנון מקיף בעניינו של המשיב.

המשיב פרוד מבת זוגו ולהם שלושה ילדים, המשיב שירת שירות סדיר כמעט מלא בצה"ל כלוחם מג"ב, בעל רקע תעסוקתי רציף בעסקי המשפחה. לאחר מעצרו הקודם פתחו בהליך גירושין, המשיב מסר כי איןנו מעוניין להתרשם. המתלוונת מסרה כי איבדה האמון במשיב ולמרות רצוניה להתרשם המשיב מסרב ואומר לה שלא מתכוון לעוזבה בזמן שמצבה הנפשי אינו יציב. היא עידכנה כי פתחה תיק לגירושין בבית הדין הרבני ודיון יתקיים בקרוב. המתלוונת מסרה כי התנהגות המשיב אינה צפואה, ולא מוכרת לה מן העבר, מאופיינית באובייסטיות כלפיו והוא פנתה למשטרה במטרה להגן עליה ועל ילדיה.

המשיב מסר כי מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו ולמחוץ למקום, מרבה להשתמש במנגנון הגנה ומזעอร אר הסכים לבחון דפוסיו ויכולתו לשלוט בכעסיו.

שירות המבחן התרשם מהמשיב מחד כאדם אינטלקטואלי וכי לא מדובר באדם בעל דפוסים אנטישו-סוציאליים באישיותו.

עם זאת, מתרשם שירות המבחן כי קיימת תלות רגשית רבה עצמה של הנאשם במתלוננות וקושי בנסיבות, יחסיתם מורכבים וסוערים, למשיב צורכי שליטה גבויים, מתקשה לקבל דעתות המנגדות לשלו, רצון המתלוננת להתגרש פגע בדיומיו העצמי. לאור האמור לעיל והנסיבות הקונפליקט בא שירות המבחן כדי הערכה כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות מעשים דומים מצד המשיב כלפי המתלוננת.

שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים, התרשם כי אחיו של המשיב נקטו גישה מגוננת כלפי המשיב אך מדובר באנשים אחרים המבינים תפקידם כמפקחים ויכולו להוות גורם מצב גבולות.

לאור כל זאת ולאחר התלבטות, ממליץ שירות המבחן לשקל אפשרות שחררו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא בעסק המזנון בחופ לבנון בפיקוח שלושת אחיו והטלת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים במהלך המשיב בטיפול בתחום האלימות במשפחה.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכואורה, עילית מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכואורה:

בית-המשפט הבוחנתקיום שלראיהו תכלכלאותה לשפטגבושה שלילת מעצר, אינונדרש, אלאלבחויה האמדיבראיאו תאשרה בobaoפנוי, באמתו כחנה בהמה לערמה משפט, כדילוח כי היא משתמשת המשיב בעבר לכטפסקי ביר (ראה: בש"פ 8087/95 של מהزادה נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 133, 148.).

בשלב הלכוארי, אין די בהצבעה על סתיות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתיות גלוות על פניהן, וכי הן מקיימות את הגרסה באופן שלא ניתן בה כל אמון ויציגה כמשמעות יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרטסם כרטסם של ממש **בפוטנציאלי הראייתי** הנלומם בריאות בשלב הלכוארי, אין די בהצבעה על סתיות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתיות גלוות על פניהן, וכי הן מקיימות את הגרסה באופן שלא ניתן בה כל אמון ויציגה כמשמעות יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 1.12.09).". [בש"פ 352/11 ארץ איסטי בר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11). פסקה 9 להחלטה].

מהכלל אל הפרט :

1. ב"כ המשיב הסכים בדיון يوم 5/5/15 לקיום של ראיות לכואורה.

- לאור טענת ב"כ המשיב בדיון يوم 15/5/27 כי לא קיימות ראיותلقאהר לעניין עבירות התקיפה עינתי
בתיק החקירה.
3. מעין בחומר הראיות עולה כי המתלוונת מסרה במפורש כי המשיב יrisk עליה (עדותה מיום 15/5/1)
עמ' 1 ש' 16), הבת הקטינה א.א אף היא העידה במשטרה (עמ' 2 ש' 20) כי המשיב יrisk על
המתלוונת. המשיב מצד העיד כי לא צריך לו דבר כזה ושאר העדים שהינם כולם בני משפחתו לא רואו
יריקה. לפיכך אני קובע כי קיימות ראיותلقאהר גם בכל האמור בעבירות תקיפה בת הזוג (היריקה) ולא
עליה מחומר הראיות כי ابوו של המשיב הוא זה שrisk על המתלוונת.
4. לאור האמור לעיל, הסכמת ב"כ המשיב לקיים של ראיותلقאהר ולאחר שעינתי בחומר הראיות אני
קובע כי **קיימות ראיות טובותلقאהר כנגד המשיב לביצוע העבירות המוחסנות למשיב בכתב אישום.**

עלית מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996 קובע כי:

- "(א) הוגש כתב אישום, רשיי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של המשיב עד תום
ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מ אלה:
(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מ אלה:
(5) עבירות אלימות בין משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי
מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח המשיב אחרת."
- ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עלית מעצר בתיק זה.

בית המשפט העליון הנחה לא אחת כי בעבירות אלימות במשפחה יש מקום להורות על מעצר עד תום ההליכים :

"...**UBEIROT HANUVROT TORHTAFZOT ZUM BALTI NASHLUT, VAKALA HON, LEROV, UBEIROT ALIMOT BIMSFACHA, MCHIBOT
MEAZER, MSHOM SHALOFAT MEAZER, SHBIZUAH TALI TAMID BRETZON HEMSHIB UZMO, AVNAH AFKATIVIT**" [בש"פ 5273/99 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 99(3) 205].

"**UBEIROT SHL ALIMOT BIMSFACHA, VBMIOHD BUBEIROT SHL BEN ZOG KLEIFI BAT ZOGNO, UZCHMAT ALIMOT HAFIZIT AVNAH
HMAD BBLUDI, AF LA HMDD HAUKIRI, LBCHINAT MUSOCNOTO SHL HEMSHIB. UL BITEH MASHFET LBACHON AT 'HZBU VHGUNON'
SHL MUSOCNOTO UL RAKU MCALLOL HATNAGNOTO SHL HEMSHIB KLEIFI BAT ZOG**" [בש"פ 655/10 חן דיזוב נ' מדינת ישראל
(טרם פורסם, 3.1.10)].

לאחר שעינתי בחומר הראיות, בהרשעתו הקודמת של המשיב, בהמלצות תסקير שירות המבחן ובטענות הצדדים אני
קובע כי במקרה שבפניו נשקפת מסוכנות גבוהה מצד המשיב כלפי המתלוונת וכי באם ישוחרר המשיב הוא עלול לפגוע
במתלוונת וזאת מהטעמים הבאים :

א. בתאריך 15/2/17 נגזר דיןו של הנאשם בגין ביצוע עבירות תקיפה בת זוג ואימומים בת.פ 14-1818.

בבית משפט השלום טבריה.

מעובדות כתוב האישום בהן הורשע המשיב על פי הודהתו עולה כי בתאריך 1/5/14 בשעה 20:30:00
לערך בדירה על רקע ויכוח בין המשיב למתלוונת תקף המשיב שלא כדי לדין את המתלוונת בכר שזרק
לעברה שלט ממיר הטלויזיה שפגע בירק רגלה השמאלית של המתלוונת. בנוסף בתאריך 2/5/14
בשעות הצהרים בדירה אימם הנאשם על המתלוונת בכר ש אמר לה כי הוא ירצה אותה. בשבע
האחרון של חודש אפריל בשתי הזדמנויות שונות אימם הנאשם על המתלוונת בפגיעה שלא כדי בגופה
באמצעות הודעות שלח למכשיר הנייד שברשותה ומספרו ***** (להלן: "הנייד") כמפורט להלן
לנייד שתוכנה "אני ילך אחרי שאני אטפל בר'" וכן הודעה לניד שתוכנה: "לאיפה שתלכי או שתהה"
תלויה بي או תלויה בידי תיבחר".

במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 5 חודשים שהינו בר הפעלה אם יורשע המשיב
בביצוע העבירות בטיק הנוכחי ומאסר בעבודות שירות אותן לא החל המשיב לבצע. עם זאת לא היה
בכל אלו כדי להרטיע המשיב מלשוב באופן כמעט מיידי לסתורו וזאת על רקע איומים קשים וחמורים
בפגיעה במתלוונת ורציחתה פעמיים אחר פעם.

.ב. מתסקרים שירות המבחן עולה כי המשיב אובייסטי וכי קיימים סיכון לא מבוטל להישנות העבירות.

.ג. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר.

.ד. כנגד המשיב כמו עילת מעצר סטטוטורית בחוק המעצרים.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996

קובע:

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות
לכואורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקינו גם
אליה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור ערבוה ותנאי שחרור, שפיגעתם בחירותו של
המשיב, פחותה".

ב"כ המשיב עתר בטיעונו לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית מלא בעסק המשפחת (מזנון) ב***** המרווח כ - 30
ק"מ מהעיר *****, מקום מגוריה של המתלוונת וזאת בפיקוח אחיו של המשיב מ' ומ' וגיסו ר'. הוא ציין בטיעונו כי
המפקחים מוכנים להפקיד ערובה כספית אך לא ניתן לעשות שימוש בمكان בפיקוח אלקטронי לאור מגבלות המבנה
ומיקומו (חוֹף ים).

לאחר שבחןתי את החלופה המוצעת מצאת כי אין בחלופה זו כדי להבטיח שלומה של בת הזוג של המשיב וזאת

א. תנאי בסיסי לשחרור בחלופת מעצר הינו כי בית המשפט יתן אמון במשפט שבפניו, ביכולתו וברצונו לשומר בקפדנות על תנאי השחרור בערובה. המשפט בפניו הוזהר בהחלטה שיפוטית כי בל יאימן על המתלוונת בפגיעה בגופה או לנקיות באלים פיסית נגודה. זהירה זו קיבלה ביטוי מוחשי בהטלת מאסר בעבודות שירות אותו טרם החל המשפט לרצות ועונש מאסר מוותנה שלא עבר העבירות בהן מואשם בכתב האישום הנוכחי.

בית המשפט העליון הביע דעתו בנושא **האמון שעלה בית המשפט לתת במשפט לצורך שחררו בתנאים מגבלים** :

"**שאלת השחרור בחלופת מעצר תלוייה, במידה מרובה, יכולה ליתן במשפט אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעברו של המשפט, מהתנהגותו של המשפט במהלך האירועים נושא כתוב האישום ולאחריהם; ומנסיבותיו הפרטניות של המקרה המובא לפתחו של בית המשפט** (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 15.4.10); בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 22.2.07))." [בש"פ 352/11 ארכז אIASI ברנ' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11), פסקה 13].

"**כידוע, שחררו של משפט בחלופת מעצר מבוססת על היכולת ליתן אמון במשפט** (ראו למשל: בש"פ 7/07/1352 פאחל נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן ([פורסם ב公报], 28.5.2007)). **עברו הפלילי של העורר מלמד כי לא ניתן לתת בו אמון כי לא יפר את תנאי מעצר הבית. אך יש לצרף את העובדה שחלופת המעצר שהוצעה אינה נראית לי כזו שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר**"[בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, (10.4.08) פסקה 16].

ב. מחומר הריאות עולה כי המשפט אינו מחשס לאיים על המתלוונת ברכיחתה וזאת אף קיבל עם وعدה בפני אנשי משפחתו וילדתו הקטינה בת ה - 8.

ג. תסקير שירות המבחן מצבי על סיכון בלתי מבוטל להישנות מקרים האלימות מצד המשפט כלפי המתלוונת. המשפט אשר הביא בימה ידיו לעליית יחסיו בני הזוג על שרטון ממאן לקבל החלטת המתלוונת לסימן נשואיהם והוא מנסה להשליט רצונו באמצעות איזומים קשים חוזרים ונשנים ואילמת פיסית . מהתקסיקר עולה כי בת הזוג מתארת התנהוגות אובייסיבית, בלתי צפואה ולא מוכרת מן העבר, אשר מקבלת חיזוק אף בהרשעתו הקודמת של המשפט ובריאות שהונחו בפני בתיק החקירה. המשפט מגלה תלות רגשית ופונקציונאלית וקושי בנסיבות, הינו בעל צורך שליטה גבוההים לאחר ומתקשה לקבל דעה המתנגדת עם עדמותיו. אך אוסף כי המשפט תולח את ההתרדרדות ביחסו בני הזוג במלוננט.

ד. מעבר לכך addCriterion כי גם החלופה המוצעת אין בה כדי להבטיח שלומה של המתלוונת ולמנוע המשך הישנות העבירות מצד המשפט. אכן, גם אני התרשםתי כפי שעשה שירות המבחן כי האח מ' וגיסו של

המשיב מבינים תפקידם כמפקחים בעניינו של המשיב והאח מ' אף שימוש מפקח בעניינו במסגרת ההליך הקודם שהתנהל נגד המשיב. בכל הנוגע לאח מ' סבורני כי הפרשי הגילאים בין השניים בעוד המשיב בן 34 והמפקח המוצע בן 22 מקיימים ממשי על קבלת מרות מצד המשיב כלפי מפקח זה.

. מדובר במפקחים שהינם קרובוי משפחה מדרגה ראשונה וכבר נפסק כי שליחתו של אדם למעצר בית, בית משפטו בפיקוחם של בני המשפחה הינה דרך בעיתית מעצם טבעה.

לשם המכחשה ר' דבריו של כב' השופט רובינשטיין ב文书# 2663/09 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2009(1),
:(29/03/2009)5270

"**הקוší שמצוֹא אֲנִי בְּחַלוֹפָה המוצָעַת הֵיא הַיּוֹתָה אֶצְל בְּנֵי מִשְׁפָחָה מִדְרָגָה רָאשׁוֹנָה, אַף שָׁאֵן חֹלֵק כֵּי**
הַמְּאֻנְשִׂים נָורְמָטִיבִּים בְּהַחֲלַט, כַּפִּי שְׁגָם מִצָּא הַשׁוֹפֶט קַمָּא. אַלְאַ שִׁשׁ קֹוּשִׁי מִזְבָּנָה, שָׁכְבָּר דָּבָר עַלְיוֹ
בְּהַחֲלֹתָות מִעְצָר בְּעַבְרָה, בְּפִיקּוֹחַ בְּנֵי מִשְׁפָחָה; רָאוּ בְשׁוֹפֶט 7602/04 מדינת ישראל נ' אָבוֹ אֱלֹהָוָא (לא
פּוֹרְסָם) (הַשׁוֹפֶט גְּרוֹנוֹס). בְּמִקְרָה זו גַּם בְּנֵי מִשְׁפָחָה, עַמְּכָל הַתִּיעִשּׂוֹת הַחִוּבִּית - כָּל הַנְּרָאָה -
לִמְתָּלוֹנָנָת (הַמְּהֻיוֹן הַיּוֹתָה גַּם בְּטלְפּוֹן בַּיּוֹם הַתְּקִרְיטָה הַקְּשָׁה 8.2.09 וְנִיסּוּ לְהַרְגִּיעָו), לֹא הַיּוֹ חֹסֵם לַהֲתִגְגָּות
לְאַטוֹּבָה שֶׁל הַמְשִׁיב. עַל כֵּן יִשְׁלַׁט עַל הַצִּיעָה חַלוֹפָה אַחֲרָת, שָׁאֵינָה בְּנֵי מִשְׁפָחָה מִקְרָבָה רָאשׁוֹנָה,
בָּמֶרְחָק מִמְּקוֹם הַמְּתָלוֹנָנָת, בְּתַנְאָיו שְׁקָבָעָה בֵּית הַמִּשְׁפָט קַמָּא, כָּל מִשְׁפָט וְחוֹקְתָּם, בָּצִירּוֹף יִכּוֹלֶת
הַמִּשְׁטָרָה לְבָקָר וְלִבְדּוֹק אֶת קִיּוֹם הַחַלוֹפָה".

. ז. שירות המבחן התרשם בעניינו של המפקח העיקרי מתוקף היותו עובד במקום מעצר הבית המוצע, האח מ' א' כי הינו מגונן כלפי אחיו של המשיב, עובדה המקימה חשש כי הזדהותו העודפת עם המשיב עלולה לפגום בתפקידו כמפקח.

. ח. החלופה המוצעת נמצאת כ- 30 ק"מ ממוקם מגורי של ***** ועל פי עדות אחד המפקחים המוצעים נמצאת מרחוק נסעה של 25 דקות ממוקם מגורי המתלוונת. מרחוק הדרך וטוווח הזמן קצרים למדוי ואינם משתמשים זמן מספק בידי משטרת ישראל להגן על שלום המתלוונת באם יחליט המשיב לצאת את כתובת מעצר הבית, הן ללא ידיעת המפקחים ואף אם ידוויהם המפקחים בזמן אמת. כל זאת בשעה שלא ניתן להציב במקום פיקוח אלקטרוני , זמן הנסעה הקצר יחסית בין מקום מעצר הבית וכתובת המתלוונת ולאור מסוכנותו הגבוהה של המשיב , תיאור התנהגותו כבלתי צפואה בתקופה الأخيرة והעמדות המסוכנות בהן מחזיק המשיב ביחס לבת זוגו. להציג כי בתי המשפט על ערכאותיהם השונות רואים חשיבות במרחב גיאוגרפי ניכר כערובה ולו חלקית להבטחת שלום נפגע העבירה באשר יש במרחב זה כדי לאפשר איתור ההפרה והתראה בפני נפגע העבירה מבועוד וכן יש במרחב גיאוגרפי ניכר כדי ליצור מוטיבציה שלילית בפני הנאשם המשוחרר להפרת התנאים המגבילים. ככל שמסוכנות המשיב גבוהה כפי שמצוותי במקרה זה תידרש חלופת מעצר מרוחקת יותר.

מכל האמור לעיל עולה כי אין בידי לחת אמון במשיב כי לא יפר את התנאים המגבילים, לא ישוב לעבר עבירות באם

ישוחרר בערוביה ואין החלופה המוצעת נותנת מענה למסוכנות המשיב כלפי בת זוגו המתлонנת כפי שנסקרה לעיל בהחלטתי זו.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

במסגרת החלטתי הוריתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

עם זאת, לא אחסום דרכו של ב"כ המשיב מלהגיש בקשה לעיון חוזר וזאת לאור הצהרתם בפני לאחר הקראת ההחלטה ותוכן החלטתי.

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט